

The Sinhalese original of this book was awarded as the best children's book of the year in 1992

பூ வண்ணத்துப்பூச்சி

சிட்னி மாகஸ் டயஸ்

தமிழில்: திக்குவல்லை கமால்

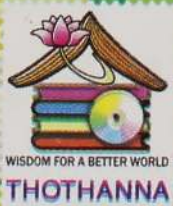
This book was awarded
as the best children's book of the year
in 1992
at The people's Literature Festival
in Sri Lanka.

பூ வண்ணத்துப்பூச்சி

சித்னி மாகஸ் டயஸ்

தமிழில்
திக்குவல்லை கமால்

அட்டைப்படம், சித்திரம்
பாலித ஜனரஞ்சன

THOTHANNA PUBLISHING HOUSE

Uswewa road, Anamaduwa, Sri Lanka.

Tel - +94322263446 , +94773054058

E mail - thothanna@yahoo.com

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பூ வண்ணத்துப்பூச்சி
முதலாம் பதிப்பு (தமிழ்) -2014

© சிட்னி மாகஸ் டயஸ்

தமிழில்: திக்குவல்லை கமால்

ISBN: 978-955-1848-79-8

அட்டைப்படம், சித்திரம்
பாலித ஜனரஞ்சன

கணனிப் பதிவு: எஸ்.எஸ்.குமாரி

வெளியீடு: தோதென்ன பப்ளிசிங்
ஹவுஸ், ஆனமடுவ

அச்சகம்: ஜயன் பிரின்ட்ஸ்
கிர:பிக்ஸ்
52 A/1, கலஹிடியாவ,
கனேமுல்ல

Sponsored by

Empowering for Development

Dedication

To
Ms Annie Kurian

அது அழகான பிரதேசம். அங்கே
அழகான ஒரு பூங்கா காணப்பட்டது.
இந்தப் பூங்காவில் பூக்கள் நிறைந்திருந்தன.
பெரிய பூக்கள், சின்னப் பூக்கள்,
நறுமணம் வீசும் பூக்கள், பூங்கொத்துக்கள்,
வண்ணவண்ணப் பூக்கள் என்று
தொகைதொகையாகப் பூத்துக் குலுங்கின.
இந்தப் பூந்தோட்டத்தில் சிறியபூச்செடியொன்று
இருந்தது. காலம் நகர்ந்தது.
பூச்செடி வளர்ந்து பெரிதாகியது.
அதில் ஒரு பூ பூத்தது.
இந்தப் பூ மணம்மிக்கது. இப்பூ மிகவும்
வசீகரமானது. அதுரோசாப் பூதான்.

அப்பூந்தோட்டத்தில் மயிர்க்கொட்டி
ஒன்று வாழ்ந்தது. ஒருநாள்
அதற்கு பசியெடுத்தது.
அது சுற்றுமுற்றும் பார்ந்தது.

மயிர்க்கொட்டிக்கு சாப்பிடஎதுவுமே
இல்லை. அது ரோசாச் செடியின்
அருகே வந்தது.

ஊர்ந்து மேலே ஏறியது.

மயிர்க்கொட்டி ரோசாச் செடியின்
இலைகளை மெல்லமெல்ல சாப்பிட
ஆரம்பித்தது.

கூடவே இனிமையான மணமும் பரவியது.

மயிர்கொட்டி மேலே பார்த்தது.

அப்போது உச்சியில்

பூத்திருந்த பூ அதற்குத் தெரிந்தது.

மிகவும் மணமான,மிகவும்

அழகான அப்பூ சாப்பிடுவதற்கு

மிகவும் சுவையாக

இருக்குமென மயிர்க்கொட்டி

நம்பியது.

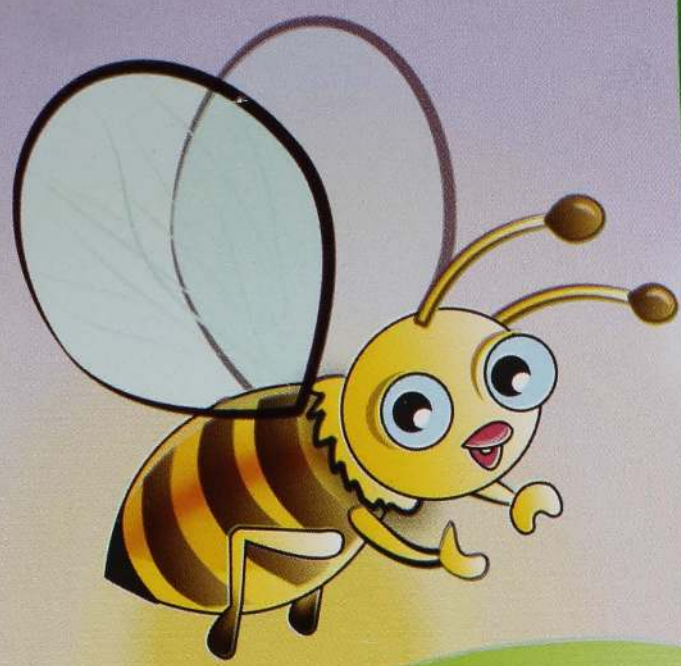
மயிர்க்கொட்டி மேலே ஊர்ந்து சென்றது.
உச்சியை அடைந்தது.

மலரை நெருங்கியது. மலர் நறுமணம் சிந்தியது.
மயிர்க்கொட்டி மலரிதழ் ஒன்றை தின்றது.
மிகவும் சுவையாக இருந்தது.

இன்னொரு இதழைச் சுவைத்தது. மனம்
திருப்திப்படவில்லை. மேலும் ஒரு இதழை உண்டது.
எவ்வளவுதின்றும் போதவில்லை.

மயிர்க்கொட்டி எல்லா இதழ்களையும் இடைவிடாது
சாப்பிட்டுக் கொண்டே சென்றது. இரண்டொரு இதழ்கள்
கழன்று கீழேயும் விழுந்தன. மயிர்க்கொட்டியின்
வயிறு நிறைந்துவிட்டது. இறுதியாக
பூவின் தண்டு மாத்திரமே எஞ்சியது. இப்பொழுது
பூ கிடையாது.

மயிர்க்கொட்டி மிகவும் சிரமத்தோடு வயிற்றைத் தூக்கிக்
கொண்டு இலை ஒன்றின் மீது ஊர்ந்தது. மெல்லத்
தூங்கியது. அதற்கு நல்ல தூக்கம் வந்தது.

“நூங்... நூங்” சத்தத்துடன்
சிறிய தேனீயொன்று பறந்துவந்தது.
ரோசாச் செடியை சுற்றிவந்தது. ரோசாப் பூ இல்லை.
தேனீ வியப்படைந்தது.

நேற்று அற்புதமான மலர் மொட்டொன்று இருந்தது.
இன்று அந்த அரும்பு இல்லை. மலர் பூக்கவுமில்லை.
வெறும் தண்டு மாத்திரமே உள்ளது.

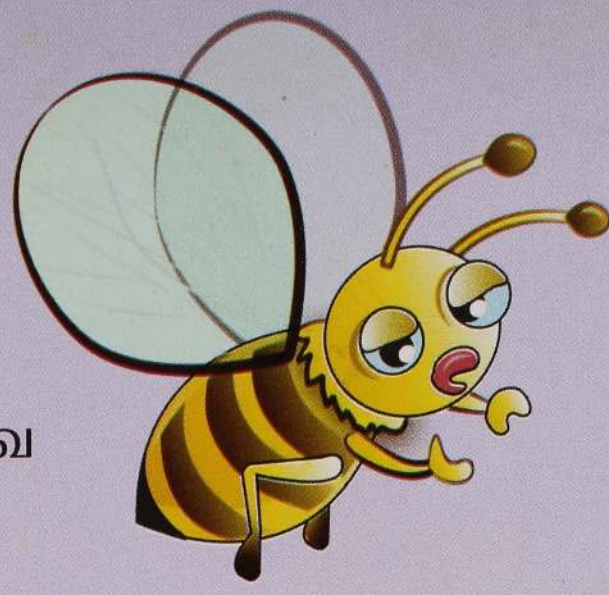

“மலருக்கு என்ன நடந்தது? யாராவது பூவைக் களவெடுத்து விட்டார்களா? அப்படி என்றால் எப்படி தண்டிருக்க முடியும்? யாராவது பூவை பிடுங்கிப் போட்டுவிட்டார்களா?”

தேனீ அங்குமிங்கும் பார்த்தது. மேலே பார்த்தது. கீழே பார்த்தது. மரத்தின் வேரின் மீது இரண்டு மலரிதழ்கள் விழுந்திருந்தன.

“ஐயோ பாவம்...யாரோ பூவை இடுங்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள். அழகான மலர். அற்புதமான நறுமண ரோசாப்பூ...”
தேனீ துக்கமடைந்தது. தேனீ அழுதழுது மலர்ச் செடியைச் சுற்றிவந்தது.
சோகப் பாட்டொன்றும் பாடியது.

“ரோசாப் பூவே ரோசாப் பூவே
எங்கே நீ எங்கே?
எங்கே என்று சொல்வாய் பூவே
எங்கே நீ எங்கே?”

மனதில் ஆசை பொங்க
முத்தமிட வந்தேன்
இனிய தேனை நுகர
இங்கு தேடி வந்தேன்.

ரோசாப் பூவே ரோசாப் பூவே
எங்கே நீ எங்கே?
எங்கே என்று சொல்வாய் பூவே
எங்கே நீ எங்கே?”

தேனீயின் சோகப் பாடல் கேட்டு மயிர்க்கொட்டி
கண் திறந்தது. அது பாடலைக் கேட்டுக்
கொண்டிருந்தது. மயிர்க்கொட்டிக்கு மிகவும்
துக்கமேற்பட்டது. தேனீ மயிர்க்கொட்டியைக்
கண்டது.

“இந்தச் செடியில் பூத்த அழகான மலர் எங்கே?
ஐயோ நீயாவது அதைக் காணவில்லையா?”
தேனீ கேட்டது.

“ஐயோ என்னை மன்னித்துவிடுங்கள். நான்தான் அந்தப்
பூவைப் பறித்தேன். நான்தான் அதனைச் சாப்பிட்டேன்.
அது தவறு என்று நான் நினைக்கவில்லை.”
மயிர்க்கொட்டி சொன்னது.

“ஏன் நீ அப்படிச் செய்தாய்?
பூ பூப்பது பிடுங்கிச் சாப்பிடவா? இல்லையே! பறித்துக்
கீழே எறிவதற்கும் அல்லவே. மலர்
மலர்வது பார்த்து ரசிக்க.... மணம் நுகர...
தேன் பருக.... நேற்று இவ்விடத்திலிருந்த ரோசாமொட்டை
நான் கண்டேன். அந்த மலரின் அழகைப் பார்த்து
அதன் மணத்தை நுகர்ந்து செல்லவே நான் காலையில்
வந்தேன்.” தேனீ கூறியது.

“ஐயோ நான் எவ்வளவு கொடூரமானவன்?
 நான் இதன் பிறகு பூப்பறிக்கமாட்டேன்.
 பூக்களைப் புசிக்கமாட்டேன். உன்னைப் போன்று
 மலருக்குமலர் தாவி அவற்றை நுகர
 எனக்கும் ஆசை. இருந்தும் என்னால் பறக்க
 முடியாதே. எனக்கு இரண்டு சிறகுகள் இல்லையே”
 மயிர்க்கொட்டி சொன்னது.

“மலர்களைப் பறித்து புசிப்பதில்லை என்று நீ சத்தியம்
 செய். நான் உனக்கு இரண்டு சிறகுகள்
 செய்து தருகிறேன். எப்படிப் பறப்பதென்றும்
 சொல்லித் தருகிறேன்”

தேனீயின் கூற்றுக்கு மயிர்க்கொட்டி
 இசைந்தது. பூக்களைப் பிடுங்குவதில்லை என்று
 வாக்களித்தது. மலர்களை சாப்பிடுவதில்லை என்றும்
 உறுதிசெய்தது.

கூற்றாடலைப் பார்த்தது. (தேனீ யோசித்தது).
 ‘எப்படி மயிர்க்கொட்டிக்கு சிறகுசெய்வது?’
 தேனீக்கு நல்லதொரு யோசனைவந்தது.

“அப்படியென்றால் ஊர்ந்தபடி நிலத்திற்கு வாரும்” தேனீ மயிர்க் கொட்டியை வேண்டியது. மயிர்க்கொட்டி மெல்லமெல்ல கீழ்நோக்கி ஊர்ந்துவந்தது.

“இங்கே அற்புதமான இரண்டு சிறகுகள் இருக்கின்றன. நீ இடுங்கிப்போட்ட ரோசா இதழ்கள் இரண்டு. இவை சிறகுகளுக்கு ஏற்றது. இரு நான் பொருத்திவிடுகிறேன்.”

தேனீ பூ இதழ்கள் இரண்டையும் மயிர்க் கொட்டிக்கு பொருத்தியது.

“அடா அற்புதமான சிறகுகள் இரண்டு. பாருங்கள் எவ்வளவுபொருத்தம்.”
தேனீ அழகைப் பார்த்துப் பார்த்துச் சொன்னது. மயிர்க்கொட்டிக்கும் மகிழ்ச்சி பிடிபடவில்லை.

“இப்பொழுது நான் எப்படிச் சிறகடிப்பது?”
மயிர்க்கொட்டி கேட்டது.

“நான் சொல்லித் தருகிறேன். முதலில்
என்னைப்போல் நிற்கவும். இப்பொழுது
இரண்டு சிறகுகளையும் உயர்த்தவும். சரி...
இனி மெல்ல சிறகுகளை அசைக்கவும். சரி இனி...
வேகமாக வேகமாக....”

மயிர்க்கொட்டி மெல்லமெல்ல
மேலே சென்றது.
தேனீ முன்னால் பறந்தது.
அதன் பின்னால்
மயிர்க்கொட்டி சென்றது.

மயிர்க்கொட்டிக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. ஆவல் மேலிட்டது.
தேனீயும் மயிர்க்கொட்டியும் இவ்வாறு சென்று அழகிய
மலரொன்றில் அமர்ந்தன.

“ஐயோ மேலே செல்வது எவ்வளவு அதிசயமானது.
இதன் பிறகு நானும் உங்களைப்
போன்றே மலருக்குமலர் சிறகடித்துச்
சென்று, பூக்களை நுகரப் போகிறேன். உங்களைப்
போன்று பூக்களால் தேன் உறிஞ்ச எனக்கும் ஆசை”
மயிர்க்கொட்டி கூறியது.

“ஆம் ஆம் மலர்கள் மணமானவை. பூந்தேன் மிகவும்
சுவையானது. உலகை அழகுபடுத்தவே பூக்கள்
மலர்கின்றன. அவற்றைப் பிடுங்கிப் போடுவது
நல்லதல்ல. பூக்களைப் போன்று எங்களாலும் உலகை
அலங்கரிக்க முடியும்.”
தேனீ சொன்னது.

“ஆமாம் எனக்கும் ஆசை. பூக்களைப் போல்
உலகை அழகுபடுத்த. இதன் பிறகு நான்
பூக்கொய்யமாட்டேன். பூக்களை சாப்பிடமாட்டேன்.
இதன் பிறகு என்னை மயிர்க்கொட்டி என்று
சொல்லவும் வேண்டாம்”

“அப்படியொன்றால் இனி வண்ணத்துப்
பூச்சியென்று சொல்கிறேன்” தேனீ சொன்னது.

“அடா மிகவும் அற்புதமான பெயர். மிகமிக
அற்புதம். இனிமேல் நான் வண்ணத்துப் பூச்சி.
மிகஅற்புதம் இந்தப் பெயர்.”

வண்ணத்துப் பூச்சிக்கு நல்ல மகிழ்ச்சி.
வண்ணத்துப்பூச்சி சிறகுகளை அடித்தடித்து
பூந்தோட்டத்தில் காணப்பட்ட மலர்களைச் சுற்றி
நடனமாடியது. பூக்களை நுகர்ந்தது.
அதிலிருந்து தேன் உறிஞ்சியது.
கூடவே இனியபாடலும் இசைத்தது.

மலருக்குமலர் தாவி
தேன் நுகரும் நான்
மலருக்குமலர் தாவி
முத்தமிடும் நான்.

தேனீக்கும் நல்ல மகிழ்ச்சிதான். தேனீயும்
வண்ணத்துப் பூச்சியுடன், பூக்களைச்
சுற்றிச்சுற்றி ஆடியது.

